

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Гол. XIX, бр. 153 (1908)

В. Търново, събота, 21 декември 1963 г.

Цена 2 стотинки

УСПЕХИТЕ ПРЕЗ 1963 ГОДИНА — ДОБРА ОСНОВА ЗА ОЩЕ ПО-ГОЛЯМ ПОДЕМ ПРЕЗ 1964

ДА ЗАСИЛИМ РАБОТАТА НА МЕЛИОРАТИВНИТЕ ОБЕКТИ

Пред селскостопанските труженици от нашия окръг е поставена отговорна задача в областта на поливното земеделие. Тя се състои преди всичко в реконструкцията на старите поливни площи и подготовката им за високопроизводително напояване, а така също в довършване на всички стари мелiorативни обекти и изграждане на нови.

Успешното изпълнение на тези задачи зависи преди всичко от организацията, която ще създадат ръководителите на Окръжното производствено управление на водното стопанство — Павликени, СМУ „Водострой“ и ТКЗС. В това отношение в окръга има богат опит от зимата и пролетта на миналата година. Необходимо е по строителните обекти и сега да закрепи живот, да се чувствава трудовата надпревара. Зимата и ранната пролет са най-благоприятният сезон за работа на мелiorативните обекти. В този период от време трудовото напрежение в ТКЗС е най-ниско. Следователно стопанствата могат и трябва да осигурят за обектите достатъчно работна ръка. В никой случай работите не бива да се отлагат за пролетта. Тогава в ТКЗС изникват редица неотложни полски работи.

С още по-засилен темпове сега е нужно да продължат работите по разширяването на главния десен канал и напоятелните системи „Хотница“, „Михалци-Негованка“ и „Стражица“. Необходимо е ръководството на СМУ „Водострой“ да подобри работата по обектите, а ТКЗС — Михалци, Самоводене, Поликрайще, Стражица и други да осигурят необходимата работна ръка.

Една част от мелiorативните обекти на ТКЗС все още не са завършени. Трябва ръководителите от Дъсково, Златарица, Лясковец, Г. Студена, Драганово и други най-отговорно да направят оценка на изоставените работи и вземат всички мерки за довършване на обектите до края на годината. Всички кредити, отпуснати на стопанствата за мелiorативното строителство, на всяка цена трябва да се усвоят.

През следващата година ще започне работата по нови мелiorативни обекти. ТКЗС вече знаят къде ще работят и още от зимата следва да извоят инертните материали. Изкопните работи да се извършват без каквото и да е отлагане. За големите пролетни дни да се оставят само бетонните работи.

През 1964 година най-голям дял в нашата работа ще се падне на реконструкцията на каналната мрежа и подготовката на площите за високопроизводително напояване. В това отношение подготовителните работи вече са на привършване. На ръководствата на ТКЗС са предадени материалите с уточняване на необходимите работи за всеки канал и всеки блок. Необходимо е за всяко стопанство да се определят булдозерите, които ще закрийт старите маломерни канали и на тяхно място ще повдигнат леглата на бъдещите канали. Това трябва да стане още сега, за да може почвата да се слегне и през пролетта да се издълбавят каналите. На много от съществуващите канали има да се правят насипвания на берните, изкопи и опирания. Тая работа може да започне веднага.

Необходимо е в производствено-финансовите планове на ТКЗС да се предвидят необходимите средства както за новото строителство и довършителните работи, така също и за реконструкцията на мрежата. За да стане това, техник-мелiorаторите от ТКЗС следва незабавно да изготвят финансовите сметки на обектите.

Време е да започне повсеместна работа на мелiorативните обекти! Да закрепи усилен труд!

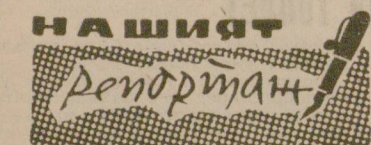
ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ ПЛАН

Трудовият капацитет на кооператорите от ТКЗС в с. Дъсково. От ранна утрин до късна вечер работиха те през цялата година. Това доведе до преизпълнение на годишния производствен план.

И добри са резултатите. Не малко плод прибраха кооператорите от бригадата на Кирил Маринов — 817 400 кг царевица, грозде — 1174 827 кг при среден добив 1170 кг на декар, а звеното на Тодор Станев достигна 1278 кг. Няма бригада без свой успех, без своя гордост. Затова и радостта е обща.

През новата година — нови, по-големи успехи, това е думата на дъсковчаните.

Мл. МИНЧЕВ

ПРИСТИГНАХМЕ КЪСНО привечер, когато тъмнината беше обгърнала в прегръдката си малкото село. Посрещнаха ни силетите на закъснелите кооператори и светлинките на електрическите лампи, които мигаха в дрезговината на мъглата вечер... Посреща ни Недко Енев, зам. председател на съвета. Отдавна е изминало работното време, а той наведен над някакви списания, търпеливо очаква започването на репетициите на самодейните колективи. Недко Енев е един от участниците в театралния колектив.

— Сега започнахме работа над пиесата „На живот и смърт“. Много съжалявам, че няма да имате възможност да присъствувате на репетицията ни, — сподели той. — Този вечер реперитат само хорът и танцовият състав. Не след много в статията ще видите председателя на общо-

ПРЕДФЕСТИВАЛНИ ВЕЧЕРИ НА СЕЛО

селския комитет на Отечествония фронт Рачев, председател на читалището Маринов и партийният секретар Петра Рачева. Те всички са членове на фестивалния комитет и пряко следят за работата на колективите. Разговорът потече непринудено и отговорите се сипеа един след друг. Със задоволство другарите споделиха, че всички, каквото трябва да се направи по предварителната подготовка на фестивала, е вече сторено.

— Предстои откриването на новата детска ерадина и затова бързаме с репетициите — усмивна се др. Рачева. — Всички колективи водят редовни занимания в определено време, а и много малко отсъствуват, въпреки че голяма част от изпълнителите през деня са на работа.

Голяма помощ на самодейците оказват и учителите. Ръководител на хоровия състав е Йордан Кроснаков, на театралния — Босило Йорданов, а Петра Рачева помага на тан-

цовия състав. Останалите участвуват като изпълнители... във всички колективи.

СЛЕД КРАТКИЯ РАЗГОВОР се упътвихме към репетиционния салон. Още при влизането в сградата дочуваме изригната мелодия на кларинета и глухите удари на танцуващите самодейци. Това са танцорите!... От съседната стая се носи хубава народна песен. Влизаме тук. Петдесет жени са се събрали в малкото салонче и слушат напътията на диригента Йордан Кроснаков.

— Свърете си текста! Моля ви се, след завършване на фразата потихичко... Внимавайте за тона!

„Ази в Балкана ще иде, с мойто либе Стояна, за правда да се бориме, за правда и за свобода!“ Пее Виолета Пенчева. Мелодията е изпълнена с голяма сила и емоция. Жените са в ритъм с песента. Пригласят Велика Трифорова, Мария Свбева, Велика Иванова, Теме-

нужка Ангелова... пет всички!... Пейт за неувявящата младост на тия, които дадох живота си за свобода...

КОЕ Е НАКАРАЛО тези жени след напрегатния работен ден да дойдат тук, в читалището? Ето, Миронка Сиракова току-що се е завърнала от път! Данка Василева е учителка и, може би, до преди малко е била при своите ученици; Йорданка Кирилова е отрядна ръководителка, Пенка Александрова — продавачка в магазина.

Редят се песен след песен... Пейт самодейките, забравили умората, унесени в хубавата народна мелодия.

Кратката почивка използваме да подемим с др. Кроснаков за подготовката на хоровия състав за фестивала.

— Ще издирим песни из героичното минало на нашето село. Разполагаме с песни за четата на поп Харитон и Бако Киро и за Септемврийското въстание... Ще ги обра-

По инициатива на Министерството на селскостопанското производство и Централния комитет на Профсъюза на работниците от селското и горското стопанство на 18 декември в Дома на профсъюзите във В. Търново се състоя съвещание за обмяна на опит в движението за комунистически труд в селското стопанство.

В работата на съвещанието взеха участие профсъюзни ръководители, специалисти, бригадири и звеноводи, участници в движението за комунистически труд от Северна България.

В доклада си председателят на Окръжния съвет на профсъюзите във В. Търново — Минчо Стефанов сподели опита на нашия окръг в разгръщането на движението за комунистически труд сред селскостопанските труженици. Той изтъкна, че с всяка изминала година това движение печели все повече привърженици. В борбата за високото комунистическо звание сега в окръга са включени 83 тракторни и полетвни бригади, 33 животновъдни ферми и 144 звена, с общо около 7500 участници.

Докладчикът изтъкна, че високото съзнание и упоритият труд на участниците в това благородно движение са спомогнали нашият окръг далеч преди края на годината успешно да изпълни плана си в селското стопанство. Много са бригадите и звената, които с постиженията си в производствената дейност и другарските взаимоотношения са пример за подражание сред тружениците на село. В ТКЗС — Полски Сеновец, Поликрайще, Стражица, Павликени и др. много от механизаторите овладяха по две специальности, а животновъдите постигнаха продукция далеч над заплануваната.

Споделените в доклада форми

Много труд и усърдие вложиха тази година механизаторите от МТС — Елена. И радостни са сега — годишният план е изпълнен 102 на сто, при обещание 101 на сто.

Начело е пета бригада в Елена, която още през Първата световна война, рапортвала 100 на сто изпълнение на годишния план. Много добри резултати постигнаха шеста бригада от Шилковци, седма мелiorативна бригада и бригадата в Буйновици.

Гордост на станцията е механизаторът Петко Недялков, изпълнил плана си 200 на сто. До края на годината механизаторите от МТС — Елена ще дадат повече от 15 000 декара мека оран над плана.

К. Василев от Обществена редакция на в. „Борба“ в Елена

КАКВО ДОНЕСЕ НАПОЯВАНЕТО

Във Върбовското кооперативно стопанство 74 на сто от обработваната земя е в района на Росишката напоятелна система. Това позволява основните култури да бъдат разположени на поливни площи. През годината почти цялата площ на царевичката и 94 на сто от захарното цвекло бяха под поливка. В резултат на по-добрата организация и по-широкото използване на поливния ресурс, производителността на труда се увеличи и през поливния сезон бяха получени 48 000 декара различни култури. Активността на кооператорите през годината, високото им съзнание и отзивчивост при поливането са доказателство, че поливното земеделие добива все по-голямо признание.

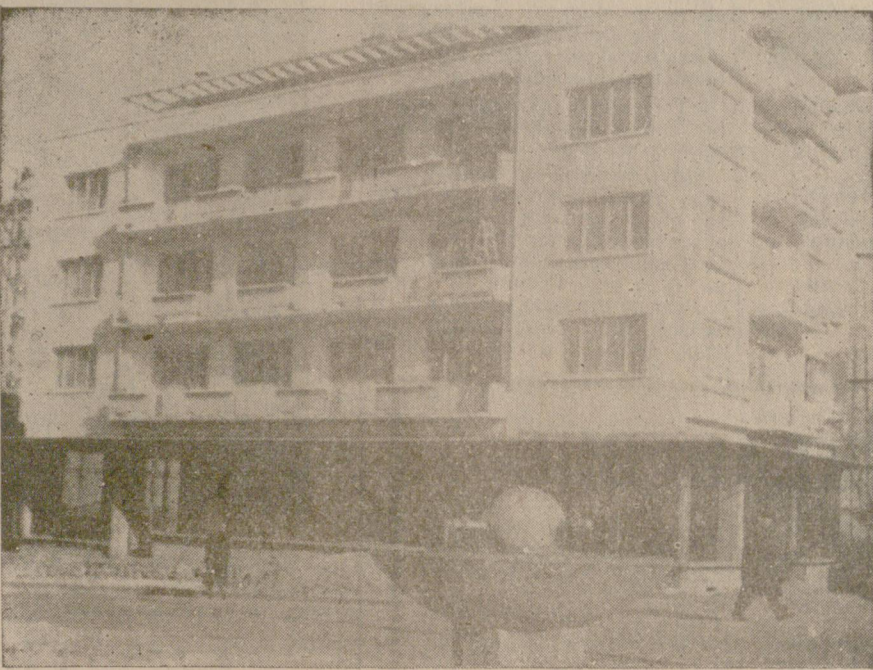
Какви са в крайна сметка резултатите от полетите култури? От полетите декларираме получихме в повече 123 кг средно от декар, а от цялата площ 289 тона сено. От естествените ливади добихме 200 тона сено повече. Най-радикални са резултатите, получени от царевичката и захарното цвекло. Полетите площи с царевичка дадох в повече 1356 тона зърно, а тия със захарно цвекло — 3180 тона повече.

Само от основните култури, полетите през годината, продукцията в повече обзави на 278 000 лв. Придоизпълнено такава сума ежегодно от декарта за всички фондове на кооперативното стопанство.

Д. Прокопиев

Тези раващи резултати мобилизират силите на кооператорите в подготовителната работа за идната година. Благоприятните дни за работата се използват за почистване на каналната мрежа. Повече от 16 кооператори сега посещават курсовете по поливното земеделие в Павликени. И през новата година ще повишават за повече полети декари и по-качествена работа при напояването.

Д. Прокопиев

В новопостроения жилищен блок в центъра на гр. Лясковец скоро ще се настанят 12 семейства на трудещите се. Това ще бъде техният най-голям новогодишен подарък.

Снимка: Т. Лицов

ДА ЦЪФТИ И СЕ РАЗВИВА ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

ми и начини на работа станали предмет на оживени разисквания. С голям интерес участниците в съвещанието изслушаха бригадир на бригадата за комунистически труд в ТКЗС — Червена вода, Русенско, Георги Бърлевски, който сподели ценен опит в производствената и културно-масовата работа на колектива.

Много заинтересова и работата на тракторната бригада за комунистически труд в ТКЗС — Полски Сеновец. Ръководителят на бригадата Йордан Христов изтъкна, че, като дават превес, на производствената работа, членовете на бригадата не изпускат и много важната задача — да се учат да работят и живеят по комунистически. Плод на този девиз са: новозградените дом на един от механизаторите в бригадата, създадената лавна на честността, задочното обучение на трима механизатори в техникума в Бяла Слатина.

Обобщавайки изказванията председателят на ЦК на Профсъюза на РСФСР Иван Василев изрази задоволството от плодотворната работа на съвещанието и насочи вниманието към задачите, които обезпечават понататъшния цъфтен и разрастване на движението за комунистически труд в селското стопанство.

Споделените в доклада форми

НОВОГОДИШНИ ПИОНЕРСКИ ПРИВЕТИ

Пионерите от училище „Н. Вапцаров“ във В. Търново с много възторг и мечти се готвят да посрещнат Новата 1964 г.

От две години в пионерската дружина е основан клуб „Дружба Советского союза“. Наскоро неговите участници се събраха и решиха: ще поздравят Валентина Терешкова с Новата 1964 година. Гиснерката Росица Димитрова от VI-a клас написа сърдечно и топло писмо до същата Валя. Дълго обмисляха другите членове на клуба, за да изберат най-хубавата честитка, да вземат най-красивата къпка с български бродерии. Само преди ден-два те занесоха на пощата голям плик с красиво написан адрес. Новогодишният пионерски привет от младите вапцаровци вече лежи към Москва, към първата жена-космонавт, към винаги усмихнатата Валя.

Неотдавна цялата дружина колективно посети филма „Волodia Дубинин“. После пионерите обсъдиха филма. И ето, седмоласниците решиха да поздравят с Новата година своите приятели — пионерите от родния град на Волodia Дубинин — Керч, учещи в онова училище, което се издига на улицата с името на този пионер-герой. Пионерът Марин Марков от VII-a клас написа писмото и, след като в отряда го обсъдиха, то беше пуснато на път към далечните съветски приятели.

Всички пионерски отряд вече сформира сурвакарска група. На Нова година тези групи ще поемат в различни посоки на града. Пионерите ще отидат при своите по-големи братя и сестри, при неуморните комсомолци от младежките бригади „Осми конгрес“ в ДИП „Балкан“, бригада „Саня“ от Радио-завода, бригадите от Държавна печатница „Димитър Найденов“, ДИП „Победа“, „Млеко-преработване“ и други.

Сърдечен привет и най-искрени благопожелания за нови успехи готвят пионерите всички трудови хора, а за себе си желаят да израснат през 1964 г. още по-добри, още по-достойни за комунистическото общество.

Семинар с партийния актив

Вчера във Велико Търново се състоя поредната сбирка на семинара за обучение на окръжния партийен актив. Пред присъстващите работници от Окръжния и Градския комитети на БКП, секретари и зам. секретари на градските и общинските комитети на Партията в окръга и председателите на ТКЗС, говори за национал-

но-освободителното движение в Африка др. Савов от Българска телеграфна агенция — София.

След това участниците в семинара събеседваха по темата — „Характер на съвременната епоха и генералната линия на международното комунистическо движение“. Станаха оживени разисквания.

„Необикновен процес“

Завесата е спусната. Отшумяват аплодисментите. Отшумяват заедно с тях и колебанята, които са те възбуждали някога преди третата за сезона премиера на Държавния народен театър във Велико Търново, състояла се на 18 декември т. г.: какво представлява новата българска съвременна пиеса „Необикновен процес“, дали трактува интересни

въпроси: ще се представи ли достойно колективът на нашия театър?

Тръгвай си, а те възбуждат толкова много въпроси. Но те не са вече като първите. Тона са въпроси, които е породила в тебе пиесата и играта. И в центъра на тия въпроси е голямата цел на нашето време — младият човек — неговото израждане, неговото пастиене, неговата вяра, неговата жизнеспособност. Но пълноценният човек не се изгражда сам. Ето това е известната истина, която често забравяме. Но тази истина ясно е подчертала в пиесата си Мария Симова.

Този истина ще си припомним всички ония, на които е възложена голямата и отговорна работа — да възпитават младия човек — и в семейството, и в училището, и в казармата, и в Комсомола, и в трудовия колектив — навсякъде.

Едновременно с това те възбужда и прекрасната игра на главния герой — младежа Николай Томов — (комсомолец-артист Милан Колев). И се двоумиш — дали пиесата е много хубава, или играта я прави такава. И пиесата, и играта — това беше едно цяло, което гражданите на старинния град дълго ще помнят, по което дълго ще разсъждават, което ще имат предвид във всяка своя стъпка възпитателите.

За успеха на пиесата има дял режисьорът Недялко Коячев, целият творчески колектив, сценаристите работници. На премиерата присъствуват и авторката на пиесата Мария Симова, която бе сърдечно приветствувана.

народен танц. Ситният младите хора, запалени от бързия ритъм на танца! Иерат комсомоците — механизатори, работниците от мелбелния цех при селкооп, подтичват след тях първите кооператорки... Малка почивка и отново. Сменят се един след друг танците, пот бразди по лицата на младежите, а силите като че ли нямат край...

КЪСНО ПРЕЗ НОЩТА, група млади хора крачат по безлюдните улици на селото и оживено спорят... Техните мисли са още там, в репетиционния салон. На площада, в осветения къс споделят мисли и мнения Недко Енев, Кирил Рачев, В. Маринов... Те знаят, че още много труд и усилия са необходими за подготовката на фестивала, но, ако не те, то тогава кой ще поведе хората, кой ще им вдъхне вяра и сили в предстоящата прелесть?

Напускаме селото с чувство на уважение към самодейците от Стамболово. Може би, отново ще се срещнем с тях на районния прелед, а може би и на окръжния?... Това вече зависи от тях!

Иван УЗУНОВ

Равносметка, която радва

Дни ни дават от новата 1964 година. Отигна си 1963 година, която донесе много успехи и радости на целия народ, в това число на труженниците-женни.

Висока и благодарна оценка за дейността на жените прозвуча от трибуната на Петия конгрес на Отечествения фронт, оценка която даде насоките за бъдещата работа. През тази година в историята на международното женско движение се записва още едно голямо събитие — Петият световен конгрес на жените, състоял се в Москва от 24 до 29 юни. Осемдесет и две жени, тръгнали от нашата съществува родина, срещнаха в Москва сестри си по идеи, стремежи и съдба — сестри, които в бъдеще ще преграждат с жените от цял свят.

Майките от цялото земно кълбо спокойно отиднаха при подписването на Договора за забрана на опитите с ядрено оръжие. Това изключително събитие зарадва хората от цял свят. Те можаха да задържат в своите ръце най-скъпоценното — Мира. Това събитие също влиза в равносметката за тази година.

За жените от нашия край 1963 година остава година на още по-високи трудови успехи, на плодородие по родните кооперативни поля, на упорита подготовка за достойна среща на Празника-събор на жените-първенци. Последните дни от годината носят радостта от преизпълнените планове, от получените високи добиви, от постиженията във всички области на нашия нов живот, където жените с ум и сърце са се трудили и се труждат, дават своя принос.

През новата 1964 година пред Родната стоят големи задачи. Жените трябва да запазят своето място на преден пост, на неуморни, казени в трудностите бойци за осъществяване на генералната перспектива, начертана от Осмия конгрес на БКП.

През 1964 година ще празнуваме славната двадесетгодишнина от изгряването на Свободата. В чест на светлата годишнина се подготвят много и най-различни прояви: фестивал на песните и танците; Празник-събор на жените-първенци; Празник на родното минало на родния край; събор на участниците в движението за комунистически труд. Жените, упорити в работата край машините и на полето ще пият и ще играят с гордостта на първенци, с гордостта на строители на нов комунистически ред в Родната.

Свободна и горда трудова жена изправя ръст и среща новата 1964 година с много светли мечти и стремежи за радост, здраве и щастие в своя дом, в цялата ни обновена Родина.

Те изпълниха условията за празника — събор

Все по-често ни се задава въпроса: „Кои са жените първенци изпълнили условията за празника-събор?“

Ето, първа градинарска бригада обеща да изпълни плана за зеления пипер 105 на сто, а постигна 150 на сто, или средно от декар набра по 3346 кг. През ръцете на кооператорките преминаха вагони пипер. От тази бригада най-редовни и активни са Веса Каранешева, Здравка Хубанова, Марта Суванджиева.

Втора полевдън бригада също изпълни производствения си план по всички показатели 150 на сто. Най-добрата зеноводка тук е Маришка Халваджиева, а най-работливите кооператорки — Мариола Пенкова, Пена Енева и Димитра Вояджиева.

Трета полевдън бригада по добив на царевича се нарежда на едно от първите места. От 1300 дк неполивна площ тя получи средно от декар по 839 кг в кочани. Като най-активни кооператорки се сочат Верка Храмова, Станка Караванова, Маришка Паунова, Йорданка Бойчева.

Има не малко жени и от

ТПК, от Селкооп, които редовно преизпълняват своите планове, но за да спечелят правото на участие в събора те трябва да извоюват званите „Ударник на комунистическия труд“, или най-малко две тримесечия последователно — званите „Най-добър в професията“.

Не са малко и жените, които се борят да завоюват правото на участие в събора с постижения в личното си стопанство. Стефана Кръстева е продала на държавата 104 кг чушки, а Кира Янкова — 1200 яйца.

Досега само от с. Драганово, повече от 30 жени са изпълнили условията. Броят им се увеличава.

Зорка ГОГЕВА

Две десетилетия героична борба и всеотдаен труд за победата на социализма на новия живот в нашата прекрасна Родина. Две десетилетия жената борбата за цялостен и заможен живот, жената-майка, строителка на социализма, преодолява трудностите, жъне успех след успех. Героични дела извършиха и жените от Асеновската община.

Елена НЕНКОВА

Осемдесетте години са прорязали с дълбоки бръчки лицето на баба Йорданка Димитрова Атанасова от с. Върбца. Но любовта и към книгата, към новото в живота не намалява, въпреки напредналата възраст.

Още от първите броеве на окръжния вестник „Борба“ баба Йорданка е негов редовен абонат, с нетърпение очаква всеки пореден брой на любимата „Борбца“, прочита го открай докрай.

„Дошъл е новият брой на вестника. В него пак има много и интересни неща. Внимателно се прочитат материалите...“

Снимка: Н. Качаков

Вдъхновени от решенията на Петия конгрес на Отечествения фронт, те приеха с радост условията за участието в празника-събор на жените-първенци от Беликотърновски окръг. И много от тях вече ги изпълниха.

Цена Пенева е предала от личното си стопанство 2119 яйца, а Калинка Бонева — 2040. До края на годината ще има още много жени, които ще надхвърлят контролната цифра 2000 яйца. Най-много пашкули е продала Нина Янева — 106 килограма.

Особено много направили жените по събирането на билки. Мария Стоянова от с. Ново Градище постигна 530 кг. Тя набра 320 кг пипки, 150 кг маточина, 60 кг глог, Стефка Димитрова от с. Мирново е набрала и продала 580 кг трънкосливки. Но най-много билки и диворастящи плодове е набрала Сафшия Есендерова от с. Асеново, общо 980 кг, от които трънкосливки 600 кг, пипки 180 кг и глог 200 кг. Такава е тя Сафшия, упорита, работлива.

И още много са имената на жените, изпълнили условията за празника. Но и много са кандидатките, които смело вървят по техния път. На празника-събор в гр. В. Търново, ние ще се явим достойно изпълнили дълга си в чест на 20-годишнината от Девети септември 1944 г., така както подобава на борческите и трудолюбивите жени от Асеновския край, наследничките на славната наша борбичия-партизанка Бойка.

Елена НЕНКОВА

Две сватби по народен обичай

Телефонната слушалка леко трепна. Повдигнах я и добре чух радостните гласове: „Готвем се за сватба“.

Спомних си като малко момиче, колко много се радвах, когато в родното ми село ставаха хубави сватби. Всички — и млади и стари излизаха и отиваха кой с каквото може да видят невестата. Всеки облечен с най-хубавите си дрехи носеше и радост, и подаръци за младоженците.

В дежурната на Градския народен съвет в Елена влезе д-р Фичева, отговорничка по гражданското състояние и припряно каза, че днес ще има не една, а две сватби. После бързо изскочи да подреди документите на младоженците, да постави цветя в стаята, където ще се извърши бракосъчетанието.

Току-що излязла пред съвета засвири музика, изви се кръшно сватбарско хоро.

Другарят Христо Топалов поведе радостните хора към съвета, където с голяма радост ги очакваше секретарят на изпълнома Иван Бакърджиев. Вълнуваха се с и той. Всички му бяха близки, познаваше и младите, и старите, нали са от Бебровския край. Озарени от едно голямо

„Няма човек, в Б. черква, който да не я познава. А тя, Лилияна Чацева, е като всички останали жени — средна на ръст, мургавка, стегната, деловита.“

Много време прекарва тя с хората и за това им е така близка. Неведнъж те са я слушали как убедително и пламенно говори в замяната на учебните звена на Партията, които е ръководила. Неведнъж са се допитвали до нея — партийния секретар в училището до преди една година. Сега тя е пенсионерка, но за много родители „все още“ учителката на нашето дете, макар че това „дете“ е вече или тракторист, или войник, или тъкачка, или самото то учителка.

За съседите си тя е съветничката, човекът, който може по всяко време да разясни между народните събития, партийните и правителствените решения, решенията и плановете на селския народен съвет, на управителния съвет на Белочерковското кооперативно стопанство.

— Не ти ли е ясно нещо, питай Лилияна — говорят като за близък човек млади и стари в селото.

Сега комунистката Лилияна е просветничка на 22 нивова организация на Отечествения фронт. С умение са подхванали работата в организацията жените. Председателка е Анастасия Луканова, активистка — зеноводката Радка Стефанова, а Лилияна Чацева пак си е останала „учителката“, макар този път да не предава знанията си край черната дъска. Интересни са жените от това ръководство. Запиташ ли ги за работата на отечественофронтовската организация всички започват като че по един начин.

— Ние в организацията...
— Ние ръководим...
— Ние се стремим да обхванем повече хора, да им поднесем по-разнообразен и интересен живот...
И ето, Лилияна Чацева изважда малка си тетрадка от тези, които обикновено учителите събират след контролно упражнение. В нея, като че е събран животът на цялата организация. Тука е разказано за проведените 11 събрания, където хората са се запознали с решенията на Петия конгрес на Отечествения фронт, с документите на Световния конгрес на

жените, водили са разговор по въпросите за ролята на родителите по възпитанието на децата, слушали са здравни беседи, беседи за новостите в науката и техниката. Повечето от събраната са били придружавани с литературно-музикална програма, изпълнявана от самите деца на отечественофронтовците. Тука е отразен онзи голям, развълнуван разговор, който проведоха белочерковчани от 22 нивова организация върху материалите на Осмия конгрес на Партията.

— Това е през зимата — усмивнато обяснява другарката Чацева — През лятото проведоха работата я вършим в звеното. Нашата зеноводка Радка Стефанова е такава ентусиазирана жена!..

Пред нас се поставя друга тетрадка. В нея е записана просветната работа, водена в звеното. Толкова скромно е разказано за това, как жените са чели за Баба Тонка материалите от

в „Борба“: „Изповедта на един баща“, „Зло, което трябва да корним“ и др. статии от списание „Здраве“, сп. „Жената днес“. Наред с това хората от звеното са се запознали с най-важните през седмицата международни събития, с полета на първата жена в Космоса, с много още интересни въпроси.

Коричите на двете тетрадки са затворени. Но това не значи, че дейността е изчерпана. За това другарката Чацева продължава да разказва. Водоснабдени са вече почти всички домакинства, като за целта отечественофронтовците изключително с доброволен труд са прокарвали 400 м водопровод.

Със загриженост Чацева говори и за затрудненията, за това, че липсва клуб на организацията, за това, че някои хора са затруднени да посещават заседанията и събранията, но ръководството се стреми да не ги изоставя, посещава ги в къщи, говори с тях.

Отново за стотен път, се вглеждам внимателно в тази подвижна и мила жена. С какво именно запленява хората тя? Може би с това, че една учителка е учителката навсякъде: в къщи, в училището, в организацията, в звеното? Може би за това, защото е готова да забрави себе си, но да бъде при хората.

К. СИМОВА

Пред хората, извило се на площада пред съвета, се събраха много хора. А на богатата трапеза в стола на ДИП „Елба“ булката дарява. Деверите и младите играят...
А ето и подаръците. На младото семейство поднасят спалня, ношния шкафчета, салонна маса, табуретки, радиоприемник и други. Музиката свири, трапезата е богата...
...Още не стихнала радостта от първата сватба ето, че идва втора. Нови веселби и радости побира съветът. Булката Нейка Христова Момчилова и

Христо Христов и двамата на площад да работят, се събраха много хора. А на богатата трапеза в стола на ДИП „Елба“ булката дарява. Деверите и младите играят...
А ето и подаръците. На младото семейство поднасят спалня, ношния шкафчета, салонна маса, табуретки, радиоприемник и други. Музиката свири, трапезата е богата...
...Още не стихнала радостта от първата сватба ето, че идва втора. Нови веселби и радости побира съветът. Булката Нейка Христова Момчилова и

Христо Христов и двамата на площад да работят, се събраха много хора. А на богатата трапеза в стола на ДИП „Елба“ булката дарява. Деверите и младите играят...
А ето и подаръците. На младото семейство поднасят спалня, ношния шкафчета, салонна маса, табуретки, радиоприемник и други. Музиката свири, трапезата е богата...
...Още не стихнала радостта от първата сватба ето, че идва втора. Нови веселби и радости побира съветът. Булката Нейка Христова Момчилова и

Тук са секретарят на Градския комитет на БКП д-р Христо Станев и други другари от комитетата.

Весел и радостен д-р Стоян Сираков, директор на станцията, пожелава щастие на младите.

... Радостна майката на Нейка — мила и хубава селнянка е прошарени коси, целува младите.

Каммонът с подаръците под звуците на музиката потегля за с. Усой.
Тук цялата отечественофронтовска организация е дошла на сватба. Свежърът и свежърката посрещат — целуват снахата и сина си. От крилчето с жито полетяват едри зрънца за здраве и щастие...
На зелената полянка е наредена богата трапеза. Музиката свири и деверите — Боцмана и Христо играят, разнасят богатите дарове. Стоян Сираков вдига чаща за здраве и пожелава щастлив семеен живот.

„Това се казва сватба, по народен обичай. Нека все така да стават пред очите на цяло село“ — подхваля д-р Полчев — бригадир в ТКЗС.

И така е. Нека сватбите стават все тъй — с много радост и любов.

Н. НЕДЯЛКОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ — Елена

Нейка Христова Момчилова и нейният съпруг Христо Христов.

Полезни съвети да поговорим за Новогодишния тоалет

За Новогодишната вечер се готвим с радост и трепет, с особено възбуждение. Не бива нашият външен вид да стане причина за потискане на самочувствието ни. Затова изниква въпросът: как е най-подходящо да бъдем облечени?

За девоичките е най-лесно да се разпознае това. Едната рокля с удължена талия, полата ситно плисирана на един сантиметър, деколте по врата и някоя допълнителна украса — брошка или колие, са достатъчни. Те ще се чувствуват леко и свободно.

Същият модел е подходящ и за по-пълни фигури, като плисетата могат да се заменят с плиочки, но също са запазва удължената талия.

Модерни са и правите рокли, като съвсем ниско на 30 см от полтава се поставят плисети или плиочки, а в кръста са силно вталени.

Роклята може да бъде даже без ръкава, с обло и дълбоко остро деколте (не и в страни обаче), допълнено с колие или брошка.

За предпочитане е за по-пълни фигури да се ползва съвсем права линия на роклята с коланче, или леко вталена, което е удобно почти за всички ръстове жени.

На Новогодишното празненство може да се отиде и с костюмче: рокля от две части — пола и джемпер или пола и блуза добре съчетани по цвят и кройка. Пола-та може да бъде права, силно плисирана или на плиочки, съобразно фигурата, желанието на клиентката и възможностите на платата.

От цветовете червеният е в център. Около него се нареждат златисти тонове до кафяво

и натуралните бежевозлатисти тонове на камилската вълна. Естествено черното и бялото имат своето място като класически тонове за есента и зимата.

Може да се имат предвид и някои налични тоалети. Но за тях трябва по-отделно да се погледим, да ги приведем в тон със съвременната мода.

Ако роклята е с деколте, то е с кройка на дрехата. При затворена рокля с деколте край вратата са подходящи кованите средини, количетата и разполювателните хеклибарени перли — било то на един, два или три реда.

Ако роклята е с деколте са подходящи красивите отворици от стъклени маншета. Сега са много модерни или дървени — брошки в старинен стил. Те се поставят или около деколтето, или на долния край на блузата, а при рокли — под талията.

Подобности към облеклото, но с твърде голямо значение са и украшенията, чантиите, ръкавиците, шапките, обувките. Нова година. Какво е най-подходящо да прибави към тоалета си жената за Новогодишната вечер?

Пазарът предлага много и разнообразни украшения — кои да изберем и купим? Преди всичко трябва да се съобразим с вида на платата, с цвета му, а така също и с кройката на дрехата. При затворена рокля с деколте край вратата са подходящи кованите средини, количетата и разполювателните хеклибарени перли — било то на един, два или три реда.

Ако роклята е с деколте са подходящи красивите отворици от стъклени маншета. Сега са много модерни или дървени — брошки в старинен стил. Те се поставят или около деколтето, или на долния край на блузата, а при рокли — под талията.

ръкава, от набавянето на допълнителни украшения.

Всяка девойка и жена трябва да помисли наред със задълженията към домакинството и за своя външен вид, защото това е една от предпоставките за приятно и весело посрещане на Новата година.

Пъша МИХАЙЛОВА
заведващ отдел „Портни“ при шивашката ТПК „Нов живот“ град В. Търново

И ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ УКРАШЕНИЯ КЪМ ТОАЛЕТА

Чантата е необходимо допълнение към облеклото. Модерни през този сезон са чанти със средна големина, във форма на трапец, изработени от естествена кожа, без метални украшения. Модерни са и чанти комбинация от плат и кожа, но за самата тържествена Новогодишна вечер са по-неподходящи.

Ръкавиците и шапката преди всичко трябва да бъдат съобразени по цвят с целия друг тоалет.

Украшенията са в състояние да заменят цялостния вид на дрехата, да я допълнят. Често красотата на един тоалет блесва само с поставянето на една брошка, но не шалче, ръкавици в съответен цвят или нещо друго. Това предполага обаче украшението да е подобрано с много умение и вкус.

Тотка САПУНДЖИЕВА
модистка, майстор ръководителка на дамско ателие

КРАСОТАТА НА ЕДНО ЕЖЕДНЕВИЕ

Още докато „Луната не е изблиднала съвсем и докато зората не е палила селските на новия ден, те тръгват на път. Увити в топлие шалове, група жени ситят с дребни крачки по пътя край тополките около рекичката, край здравия дом, а после поемат нагоре към бележите дори и в зорича сгради на кооперативната свинеферма и птицеферма в село Д. Липница.

С прекриването на прага започва новият трудов ден, започва грижата за стотиците животни, които са като че ли поранобудни и от най-ранобудната от тях жени. Те отиват вече бележат окоността.

— Скоро, скоро, милчиците ми... Ей! Сега ще е готова закуската ей! — говори като с хора Верка Янакиева, изтичаща от пътя направо при боксове.

Тя е дребничка жена със сгъстен, ласкав поглед. И сега си спомня първия ден, когато дойде тука. Срещна я този настоящи, писклив животински хор. Тя само запуши очи и се обърна към вратата. Искание и се да изтича, да излезе, да избяга при тишината в полето, на която беше свикнала. Но нещо закова краката й. Да бяга?! „Кой те е учил да бягаши, Верке?“ — се запита тя сама, стресната и укорно. „Та, нали ако не ти, друга жена ще е тука... А тия, ето —

Гина, Йорданка, как могат?“ — мислеше тя. После бавно и рещително се обърна и приближи първия бокс. Към нея доиде нахален мулцик десетина малки прасенца. И техните гласчета бяха част от този утлашил я внезапно хор, и те настояваха за внимание към себе си, за ласка. Верка им ги даде още от първата утрин.

Така е и до днес. Тя вече не се плаши от животните. Научи се всеки техен звук да разгадава, както се разгадава непонятният още език на непроговорилото дете.

И тя сутрин та изтича при големия казан, под който вече подаваше езици огънати. Верка се залови да приготвя храната. Здравка Христова пак разбъркваше в коритото различните смеси.

Надка, Йорданка и кака Бона довършваха сутрешното почистване.

— Ако щете ми се и смеите, но да си каже правата — от киномото ми хареса тази работа, — разказва кака Бона. — Като гледах, как се трупаха ония животни край гледача си — чистички, охранени, как доверчиво го гледаат, и на мене ми се прииска да бъда сред тях. Ех, разбира се, трудностите ми срещнаха още от първия ден, но от една страна се свикна, от друга пък става все по-хубаво... — и като, че за доказателство тя се хвана в стоманената рамка, по която се движат приспособената за механизирано почистване на фермата вагонетка.

— Сега да се механизира

разнасянето и на храната — и от на кино похубаво и по-чисто ще стане при нас — подхваща най-младата, невръстната Надка.

Верка, Зоравка, Гина вече се втурват с храната, която водна лека пара. Постепенно пискливото квичене се заменя с доволно грукане. Храната е разнесена по всички боксове. Жените са се спрели, отпуснали са ръце за миг, загледали по майчински нежно в животните.

След сутрешното суетене и тичане иде един от най-хубавите мигове на деня. Всички жени са заедно във своята топла и светла стая до големия радиопарат, даден им като награда за добрата работа. Като говорно семейство са нападнали една до друга и закуват, а после изваждат големите кълба, разматват куките и ръцете отново забързват, но вече над плетките.

— Хайде, Гине, сега правяй какво видиш в Съюза — нетърпеливо подканят всички. — Но, нали ни разказвах?... — скромно отговаря Гина Маринова, която само преди няколко дни се заваря на Съветския съюз, където беше изпратена за награда за добрата си тригодишна работа в свинефермата.

— Охо, да не мислиш с това да се отървеш? Ойце, ойце, за всичко искаме да ни разкажеш! — подхваща Надка и тъмните и засмени очи любозитно бласват, ръцете й с детска ласка се притисват в рамното на Гина. Та нали тази

опитна свинефка я срещна тука преди една година, учи я, окръжава я, затова се обичат като сестри.

Гинка започва... Разговорът, придружен с много въпроси, с разширени от изумление зеници, продължава до мига, в който отново жените трябва да се озоват при животните.

И вечерите във фермата имат особена красота. Когато, завити в топлие шалове, жените със ситни стъпки се спускат към стройните силуети на тополките, във фермата зад светлата прозореч остават две от техните другарки.

Не, тази вечер са три: Бона и Гина са дежурни, а Верка не може да си тръгне: тази нощ тя трябва да поеме в ръцете си малките живи късчета с нежна козина, с малки топли крачета, с немогущ еласец. Колко грижи са нужни при раждането на прасенцата — и за тях, и за майката! Затова ежедневието непрекъсва дори и в нощта.

Часовникът пак е извъртял стрелки на цифрата 3. Може би всички в селото спят? А Вера, кака Бона, Гинка са на крак — имат родилка! Стъпките им тонпукаат бързи, припрени...

Под големия котел, като едри рубини светкав възлени. Те могат всеки миг да родят пламъци, но сега само меко осветяват картината на едно ежедневи, картина, имаща своя прелесть, своя красота, картина разказваща за ежедневи, незагасващо дори и в нощта. Блага ЙОРДАНОВА

РАВНЕНИЕ С ПЪРВЕНЕЦА

Ма сте се случили по гроздо-
бер във Водоей! Радост, нео-
писуема радост бихте изпитали,
непостроими часове бихте пре-
живели. Само който е бил по
гроздобер насам, може да ви
опише съяналите лица на коопе-
раторите, щастливите им ус-
мивки, довольството им от пре-
красния плод.

Чудно кооперативно грозде
отгледаха трудолюбивите хора.
Едри, пълни кехлибарени зър-
на на Болгара. Слагаш ги в
уста, а имаш чувство, че не
грозде, а чист пчелен мед ядеш.
А сладостта и ароматът на ди-
мьовите гроздове! Или пък
самобитността на сивовинената
гъзма! Златни ръце, златно
грозде изчуваха. И златни па-
ри за старането си получиха.
Златни ръце! Ръцете на коопе-
раторите от лозарската брига-
да на Ангел Рачев.

Сговорната дружина на бай
Ангел е млада. С млади сърца
са всички нейни членове.
Историята ѝ е едва осемгодиш-
на. Но за нея някога си го-
дини бригадата е направила
чудеса. Година не минава коопе-
раторите да не завоюват нови
успехи, да отстъпят първен-
ството другиму. Все на първо
место се нареждат, удояват,
утрояват тоновете грозде.

— Преди — разказва ми
бригадирът на лозарската бри-
гада Ангел Рачев — нямахме
определени хора, които да се
грижат специално за лозята.
Тогава, при общото обработва-
не, набирахме двеста и петде-
сет до четиристотин килогра-
ма грозде от декар. Съвсем
малко! Хората се отчайваха, но
ръководителите излязоха упо-
рити. Подкрепихме ги всички.

Предложи се да се подберат
от хората ни тия, които жела-
ят да работят само на лозята.
Желание изявилия мнозина. Под
брахме шестдесетина човека и
така започнахме. Всичките гри-
жи за лозята станаха наши гри-
жи. Още първата година след
сформирането на специализи-
раната лозарска бригада почув-
ствахме предимствата ѝ. Бях
ме получили средно по шестстотин
и двадесет килограма гроз-
де от декар. Вярата в хората се
възврати. Окуражени от пър-
вия успех, всички заробиха
ме с голяма любов, мъжик.
Къде ти преди такива грижи

като сегашните. Този хванеше
едно, онзи друг. И не спореше
друго стана, съвсем друго
при отделието. Вече само за
лозята мислехме. Опознавах
ме капризите им, виждахме
болките им, старяхме се да ги
отстраняваме. И се специали-
зирахме вече в това отношение.

— Слушахме по радиото, във
вестниците четяхме — поясня-
ва ми Ангел Рачев — че ло-
зарски бригади по Пловдивско
и Поморийско, по Балчишко и
Пазарджишко, по не знам още
къде изкарвали двойно пове-
че грозде от нас. Да си кажа
правичката, ама първоначално
не повярвах. Но от тези съоб-

щения се стреснахме. Събрахме
се редовно, съветвахме се
както да направим, та и ние
да се доближим по добив до
тях. Прибегнахме и до помош-
та на специалистите. Така, на-
пример, преди три години, бях
годарение намесата на Инсти-
тута по лозарство и винарство
в Плевен отстранихме една
опасна болест по лозята. Всяка
година, след изцъфтяване, се по-
явяваше болестта „Оидиум“. До-
тогава, за да премахнем бо-
лестта, опущвахме лозята със
сърна. Но това не помагаше.

От Института при нас пристиг-
на специалистът Райков, кой-
то ни научи на всеки сто ки-
лограма сира да прибавяме по

двадесет килограма прст, ка-
то с тази смес опущваме три
пъти за девет дни. От болес-
та и помен не остана. Работна-
та почнатата показа, че сме
избрали правилния път. От го-
дина на година изкарвахме все
повече и повече грозде. Раз-
брахме, че възможностите все
още не са изчерпани, че може-
ме да добиваме още и още.

Отлично по качество грозде
отгледаха и тази година во-
доейци. А ако не бяха пора-
зили от градушката досега ня-
маше да сме могли да приберат
хилните тонове. Полобихме
се да разберем къде се крие
тайната на това, сякаш из-
бирани от хиляди декарово ло-
зе грозде.

— Тайна няма! — гордо от-
сича бригадирът. Друго има —
хора, които обичат работата
си, които мислят за лозята,
които много работят, но и мно-
го получават. И най-важното
че нашите хора не се задово-

лят от постигнатото днес и
напират миши утре да полу-
чат повече. Постоянно търсят и
намират нови форми за по-
високо качество, за по-големи
добиви.

Практиката ни научи да об-
ръщаме особено голямо внима-
ние на резидбата. Тя е чалъ-
мът за големите добиви. Всич-
ки останали процеси извърш-
ваме навреме и качествено.
Стремим се да не оставим от
заята да буренясат. Копаем спо-
ред случая, но не по-малко от
четири пъти през годината. Око-
паването на почти половината
лозя извършваме механизирано.
Пръскането на тази част от
лозята също е механизирано.
Останалите лозя, които не поз-
воляват да влезе машина, око-
паваме с конски окопачки, а
пръскаме на ръка.

И беритбата си иска своето.
Дойдохме до заключението, че
трябва да берем на няколко
ръце. По този начин на всяка
ръка предаваме по-хубаво гроз-
де, с по-висок градус. И зато-
ва, въпреки градушката, наша-
та бригада пак се нареди на
първо място между лозарските
бригади в цялото ни стопанс-
тво. Затова ни наградиха Окръж-
ният народен съвет във Велико
Търново със седемстотин лева.

— Още нещо за хората ли?

— Трудолюбив и съвестен
стопанин са нашите кооперато-
ри. Само похвали заслужават.
С тези хора, с тяхната голяма
любов към лозята, първото мя-
сто няма да отстъпим. Кого
да похваля? — Всички, със
свсем всички, без изключение.
Преди всичко четиримата зве-
новоди — Димитър Атанасов,
Минчо Петков, Йордан Петков
и Петко Атанасов. Та нали за
специално първенство, за награ-
да стопанството и четиримата
изпратни на екокурция в чуж-
бина. Минувалата година и аз
бях в Чехословакия, тази годи-
на в Съветския съюз. Опреде-
лен съм и идната година за
специално първенство, пак да
замина за чужбина.

Безмерна е ползата за брига-
дата ни е помощта на комуни-
стите. В бригадата си изгра-
дихме партийна група от чети-
ри кооператори. Тези други-
ри са съединителното звено
между кооператорите и партий-
ната организация, общинският
комитет на БКП и управител-
ния съвет на стопанството. Те
се грижат за изпълнението на
поставените от управителния
съвет задачи в бригадата, а
личния си пример увличат
всички кооператори.

Решаващо за нашия успехи
е съвместното между чети-
рите звена. Едното от тях, тре-
то звено, на Йордан Николов
Петков, вече втора година се
гордее с високото звание „Зве-
но за комунистически труд“. Примерът на Йордановото зве-
но увлича всички. И всички се
стремат да го достигнат. Ми-
налата година Даньо с хора-
та си даде двадесет тона гроз-
де повече от другите звена. Се-
га разликата се стопи — стана
до два и половина, три тона.
Не че Даньо изостава. Напро-
тив! Другите го настигат, рав-
няват се вече с него. Равнение
е първенеца — така е у нас.

Николай КОТЕВ

Приключват годината

И флаери! Смяна „Б“ със се-
кционен майстор К. Николов из-
пълни годишния си производствен
план.

Много упорито работиха през
годината всички флаеристи и
щрекайки, които обработват
предреждат пред тях да отиде
на ринговите машини. Със своя-
та високопроизводителна работа
изпълниха първенците И. Париж-
кова, Е. Шапкова, И. Кънева,

и флаери! Смяна „Б“ със се-
кционен майстор К. Николов из-
пълни годишния си производствен
план.

Много упорито работиха през
годината всички флаеристи и
щрекайки, които обработват
предреждат пред тях да отиде
на ринговите машини. Със своя-
та високопроизводителна работа
изпълниха първенците И. Париж-
кова, Е. Шапкова, И. Кънева,

и флаери! Смяна „Б“ със се-
кционен майстор К. Николов из-
пълни годишния си производствен
план.

Много упорито работиха през
годината всички флаеристи и
щрекайки, които обработват
предреждат пред тях да отиде
на ринговите машини. Със своя-
та високопроизводителна работа
изпълниха първенците И. Париж-
кова, Е. Шапкова, И. Кънева,

и флаери! Смяна „Б“ със се-
кционен майстор К. Николов из-
пълни годишния си производствен
план.

Много упорито работиха през
годината всички флаеристи и
щрекайки, които обработват
предреждат пред тях да отиде
на ринговите машини. Със своя-
та високопроизводителна работа
изпълниха първенците И. Париж-
кова, Е. Шапкова, И. Кънева,

и флаери! Смяна „Б“ със се-
кционен майстор К. Николов из-
пълни годишния си производствен
план.

Много упорито работиха през
годината всички флаеристи и
щрекайки, които обработват
предреждат пред тях да отиде
на ринговите машини. Със своя-
та високопроизводителна работа
изпълниха първенците И. Париж-
кова, Е. Шапкова, И. Кънева,

и флаери! Смяна „Б“ със се-
кционен майстор К. Николов из-
пълни годишния си производствен
план.

Много упорито работиха през
годината всички флаеристи и
щрекайки, които обработват
предреждат пред тях да отиде
на ринговите машини. Със своя-
та високопроизводителна работа
изпълниха първенците И. Париж-
кова, Е. Шапкова, И. Кънева,

и флаери! Смяна „Б“ със се-
кционен майстор К. Николов из-
пълни годишния си производствен
план.

За пълноценното хранене на животните

Като имаха предвид горчи-
ния опит при изхранването на
животните през миналата теж-
ка зима, кооператорите от пет-
те участъка на Долнооряхов-
ското кооперативно стопанство
през това лято положиха
много труд за произвеждането
и доброто съхраняване на по-
вече фураж за добитка. При-
брано бе и грижливо съхране-
но повече и по-качествено сено.
Приготвен бе и повече силаж.
Много повече е царевичакът и
сламата.

Не бе забравена и голямата
роля, която изигра фуражната
кухия в участък Долна Оряхови-
ца и фуражните площици в
другите участъци за доиз-
хранването на животните. Жи-
вотноводите се убедили в пре-
дидството на преработения
груб фураж, защото той се пое
малко по-охотно от животните,
избягва се разпилването, и ко-
ето е най-важното — повишава
се неговата хранителност. В
резултат на това се увеличава
и продуктивността на живот-
ните. Ето защо още отрано,
преди да се е свършила зеле-
ната маса, започна и подготов-
ката на фуражната кухня. Фура-
жната кухня в Долна Оряхови-
ца започна работа още в на-
чалото на ноември. В нея се
нарязва царевичак, слама и
част от сено, полагащо се в
дажбата на кравите. Върху та-
ка нарязаната маса, се въздей-
ствува с пара и налива горещ
меласов разтвор, в който е раз-
бито определено количество
карбамид. Постава се и част
от концентрирани фуражи. Така
приготвеният фураж престо-
ява едно деңонощие и след то-
ва се дава на животните. В
другите участъци на стопанс-
твото — Писарево, Върбица, Г.
Д. Тръмбеш и Беговица работ-
ят фуражните площици, в
които принципът на действие
е същият, само вместо в бун-
кер нарязаната маса е на твър-
да, диметова площица, ко-
ято се завива с полиетиленово
платно. Ние смятаме, че това
е един от примитивните начи-
ни за обработка на груб фу-
раж. Затова следващата годи-
на започнахме построяването
на фуражни кухни във всички
участъци на стопанството. Гру-
бите фуражи ще се обработват
по химически и биологични
начини. Така ние смятаме, че
с обработката на грубите фу-
ражи и с построяването на фу-
ражен пех за комбиниран фу-
раж, който ще бъде завършен
през януари идната година, ще
разрешим въпроса за по-пълно
ценното хранене на животните,
а оттам ще повишим още по-
вече продуктивността им.

Ст. Вачев
главен зоотехник в ТКЗС —
с. Долна Оряховица

ВЕЧЕР НА СПЕСТОВНОСТТА

По случай агитационните ме-
сеци на спестовността комисия-
та по спестовността към ГНС
— Елена организира тържес-
тво. То бе открито с литератур-
на програма от средношколци,

след което директорът на Дър-
жавна спестовна каса Иван Ка-
рафлов говори за значението на
Месеца на спестовността.

В изнесенния доклад от за-
местник председателя на из-
пълкома на ГНС Христо Недел-
ков се изтъкна, че спестовнос-
та е важен фактор в икономиче-
ското ни развитие, че народ-
ните спестовници допринасят
блага на трудещите се, че се из-
ползват за социалистическото
и строителство. Другарят Не-
делков подчерта, че над 90 на
сто от работниците от предпри-
ятия в Елена са спестители.

През 1963 година паритетите на
спестителите в ДСК — Елена са
се увеличили с 200, а влоговете
с над 360 000 лева в сравне-
ние с 1962 г.

К. Иванов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Др. Стоянов

Теми на деня

КАК ДА СЕ ИЗБЕГНАТ АБОРТИТЕ ПРИ ОВЦЕТЕ

През миналата зима много
кооперативни стопанства поне-
соха големи загуби, поради на-
правили аборт на овцете. Първа
причина за появата на абортите
са преди всичко сериозните
грешки в храненето и отгле-
ждането на овцете. Поради лип-
са на достатъчно фураж в мно-
го ТКЗС през бременния пе-
риод на овцете се дават пре-
димно груби храни и силаж.
Концентрираните фуражи често
се задържат за дълга период,
с оглед да се получи повече
мляко. Това е погрешно нап-
равена сметка, от която резул-
тите винаги са злополучни. Ло-
шо подготвените през бремен-
ния период овце не са в състо-
яние да развият нормална про-
дукция. Ако животните гладу-
ват през време на бременнос-
та, организмът им започва да
страда от липса на необходи-
мие гравитни материали за ра-
стежа на плода. В резултат на
това плодът става нежизнесп-
особен и при най-малкия повод,
при болестни сътресения на жи-
вотното, умира и настъпва
аборт.

Всичко това показва, че за да
се избегнат абортите и особено
дазиските от аборт е необходи-
мо да им се осигуряват пълно-
ценни дажи през бременния
период.

Друга съществено важна при-
чина за абортите по овцете е про-
студата. Най-често животните
се простудават в началото на
зимния период. Ако по това
време те са на открито, вълната
им се просмуква с влага, която
силно уврежда здравето им.

Простуденият и отслабнал ор-
ганизъм на бременните овце е
благоприятна среда за разви-
тението на много условно пато-
генни бактерии и вируси, като
например салмонели, листерии,
лептоспирите, рикетсии и други,
които се размножават в плода и
го умъртвяват.

При появата на аборт от за-
разен характер, които бързо за-
сягат голям брой от бременни-
те овце, могат да бъдат прило-
жени профилактични мерки и
обикновено се получават добри
резултати.

Не така стои въпросът за
абортите, чиито причини са от
незаразен характер. На тях се
гледа леко, не се търси връз-
ката им със заразените аборт и
поради това загубите са много
по-големи. Борбата тук е по-
трудна, а резултатите настъп-
ват много по-бавно. Трябва да
се има предвид, че в почти
всички случаи заразените аборт
са като последица от допус-
нати грешки в отглеждането на
животните.

Почти във всички коопе-
ративни стопанства, където има
неблагополучия, се установява
недостиг на витамини в храна-
та. Известна е ролята на някои

витаминови препарати, които са
необходими за правилното про-
тичане на бременността. Така,
например, витамин „А“ е необхо-
дим за дейността на епителната
тъкан за нервната система, за
развитие на плода. Витамин
„В“, взема участие в обмяната
на веществата, нужен е за пра-
вилната дейност на нервната и
половата система. Витамин „Е“
е много необходим за нормално-
то протичане на бременността.

Грешките в подхранването на
овцете с готварска сол са оби-
чайно явление — след продъл-
жителна липса на сол тя се да-
ва в голямо количество.

Неправилностите във водо-
поп — студена или застояла во-
да, са много често причина за
хроносмилателни разстройства
у бременните овце и за аборт.

За правилното износване на
плода и за предпазване овцете
от помятане трябва да се спа-
зват редица условия — да се да-
ва достатъчно количество кон-
центриран фураж и сено, добро-
качествен тревен и груб фу-
раж, да се осигуряват витами-
нозни храни (хубаво сено, мор-
кови, кореноплоди, малки ко-
личества добре приготвен си-
лаж, покълнали зърна и др.)
достатъчно минерални соли,
особено готварска сол, крета,
костно брашно, биокоцентрат,
витамини, сатурация вар и др.

Преди да се дадат фуражите
трябва да бъдат обработени, да
се осигури добра хигиена в ко-
шарите и особено в отделени-
ето за бременните овце, привел
водопой, редовна разходка. С
особена важност това се отнася
за периода към края на бремен-
ността.

Умелото спазване на тези
условия преди появата на аборт-
ите дава много добри резул-
тати отколкото след появата им.
Така загубите ще се намалят
и овцетерите ще се укрепят.

Добра инициатива

Колективите на секциите в
предания цех към ДПТК „В.
Мавриков“ — В. Търново пред-
приемат много и намерени
инициативи и мероприятия, ко-
ито допринасят за изпълне-
ние и превъзвешането на прои-
зводствения план по всички по-
казатели.

Сега пред края на произ-
водствения година бригадата на
Кръстю Арнаудов, която се
бори за звание „Бригада за
комунистически труд“ излезе
с призив към всички секции
и смени в цеха, като обяви де-
камери за ударен месец за по-
стигане на най-висок процент
първо качество, най-висок про-
цент производствено на труда
и предсрочно изпълнение на го-
дишния план.

Тази бригада винаги е дава-
ла най-високи проценти първо-
качествена прежда, особено се-
га, след като отпрати призва-
та си. Че ще постигнат най-висок
процент производствено на
труда за това най-убедително
ни свидетелстват М. Пеева,
А. Баджанасова и М. Николо-
ва, които имат над 150 на сто
многократно обслужване, га-
ранция, за висока производ-
ствена, а всички останали пре-
давки работят средно със 70
до 100 вретена над нормата.

Проферата заедно с май-
стор-бригадир редовно провеж-
да производствени съвещания
и разглежда работата си по
изпълнението на собствената си
призив. Като цяло колективът
на предания цех дава високо
преизпълнение на производс-
твения план всеки ден, всяка
десетдневка и всеки месец, га-
ранция за предсрочно изпъл-
нение на годишния план и обе-
щание.

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

Др. Христов

ЛОВЕШКОТО ДВИЖЕНИЕ ДАВА РЕЗУЛТАТИ

Трудовият колектив на при-
станище Свищов изпълни пред-
срочно годишния си план по
всички показатели.

Справедливо може да се по-
стави въпросът — на какво се
дължи превъзвешането на го-
дишния план? Преди всичко на
правилно организиране и отчи-
тане на социалистическото съ-
ревнование.

В надпреварата за повече и
по-доброкачествена продукция
са включени всички докери, ме-
ханизатори, складови и опера-
тивни работници, инженерно-те-
хнически кадри и служители.
Всеки член на колектива се бо-
ри за извоюване на звание
ударник на комунистически
труд. Масовостта при съревно-
ванието се дължи на конкретна
и действена политическа ра-
бота. Най-големият ни успех е,
че можахме да разгърнем ак-
тивността и инициативността
на членовете на профгрупите и
това помогна за по-пълното
участие на работниците в уп-
равлението на производството.

Към всяка профгрупа бе при-
крепен по един икономист или
квалифициран работник от ин-
женерно-технически персонал.
Те помогнаха много при разра-
ботване на конкретни показате-
ли от обещанията, при анали-
зирането на постигнатия и сла-
бостите, при набелязване на
мероприятия за отстраняване
на недостатъците.

Профкомитетът положи не-
малко усилия за популяризи-
рането, изучаването и прилага-
нето на Ловешкия опит. През го-
дината работиха двадесет и ед-
на школи, като във всяка се
обучаваха от 4 до 12 работника.
За пример е школата на Нико-
ла Захариев, бригадир на пър-
ва производствена бригада, ко-
ято има най-добри постижения в
изпълнение на общия план и
плана по производствено на
труда, изработва по две трудови

норми на смяна. Бригадирът е
награден с „Народен орден на
труда“ — сребърен.

Също добри резултати могат
да се посочат от приложението
на Ловешкия опит и сред ме-
ханизаторския колектив. Тук
най-ярък е примерът за изпъл-
нението на часовата производс-
телност на крановиците. Така
кран № 1 със старши крановик
Георги Диков, даде 40,6 тона.
Кран № 2 със старши крановик
Димитър Петров — 70,9 тона.
Кран № 3 със старши крано-
вик Йоцо Игнатов — 55,8 и др.

От приложението на Ловеш-
кия опит се постигнаха забеле-
жителни успехи в оперативния
и складово-експедиционен от-
дел. За тяхната работа говори
увеличеният трафик през при-
станището.

През тази година в сравне-
ние с миналата производствена
норма на труда на лице в ек-
сплоатацията нарасна с 18,7
на сто, а растежът на средната
работна заплата се е повишил с
5 на сто. Цифрите показват, че
темплът, с който се е увеличила
производителността на труда е
близко 4 пъти по-голям от темпа,
с който нараства средната за-
плата. Тези икономически ре-
зултати се дължат на редица
организационно-технически ме-
роприятия, между които най-
значителен принос има прилага-
нето на Ловешкия опит по из-
учаване и прилагане на челния
опит.

Пристанищният колектив не

„ДА НЕ СЕ НАУЧАВА ЗЕТАТ“

Радка Стефанова Енчева от Горна Оряховица върти кук и по няколко пъти в денонощието си мени тоалетите, с което по свое мнение обръща внимание на съседките си, че са по-добро качество от нея. При това тя всеки ден на отиване и връщане от работа ги навиква, че докато я няма, влизали в двора ѝ.

— По бял ден крадат, не ги е срам! — рече Радка, та се чува чак в хлебопекарницата и хората си обръкват рецептите.

ФЕЙЛЕТОН

Жените пък наоколо, чуят ли й гласа, изтръпват пред мисълта дали няма да им подхвърли нещо през оградата и да доведе милиция под предлог, че са я ограбили.

Странното поведение на героинята засилваше тревогата сред кварталците. Постепенно те преминаха на постоянно действащи семейни съвещания:

— Да не би пък децата да я

правят бели, я... — закръпиха пръсти майките пред бащите.

Размисли и предчувствия от подобно естество отнеха спокойствието на пенсионера бай Вергил и човекът най-после си набиляза план за разузнаване.

— О-о-о, чакай! — събра домашните си той една вечер. — На наша Радка не ѝ бил чист косъмът. От Дебели рът, дето е раждана, казаха, че била авантюристка. За кражба е уловявана от три-четири места. В Месомкомбината, например, суджудите и колбасите ги криела... божее, прости ме! От стълба да падна и стълбата връз мене, ако и сега в Бонбонната фабрика...

Няма нещо бай Вергил да си го е помислил и да не излезе така, както го каза.

Не след дълго кварталната бдителност попадна на сигурни следи и самодейката я повикаха на свикване.

— Гражданко, — подхвана капитан Бочков, — имаме сведения, че ядете много сладко...

— Ами аз си се храня... — избъра Радка. — У нас пари — бол. Двеста лева изкарва мъжът ми, а аз работя за кеф и тоалети. Завиждат ни и ни клеветят, какво съм виновна...

Твърдостта и противоречивите показания на разубедиха органиите на МВР. След като ѝ казаха, че може да е така, пожелаха да ги отведе в къщи. Всичко стана из засада и Радка не се беше подготвила за внезапна визита. Схванала, че е на тясно, краката ѝ се подкосиха, нещо което не остана незабелязано...

По пътя тя се размисли и в дома си, където слиса служебните с богато обзаведените си стаи, призна всичко и мълчещката почна да изнася от кошчетата краденици 20 кутии тахан халва, 1 кг лимонтозу, какао, бонбони и др.

— Правете, каквото щете, — изохка Радка, — но само ще ви толя да не се научава зетят...

Георги ГРЪНЧАРОВ

БЪРКОТИЯ

ЖЕНА, казвам ти, втори път и с обивал да ме влязаш, не отивам на гости и туй по. Та какво тегло беше само! Я си спомни! Отиваме насред площада в Горна Оряховица и започнахме да чакаме рейсовата кола за гарата. Пък един вятър духа. Сякаш от триса духа излязла. Но аз утисахме с рейсовото разписание. На него пишеше, че има рейс в 22.45 ч. По едно време дойде уреченото време, както се казва, но рейс — никакъв. Виж, тука шиях да съберам. Рейс дойде и сума хора се намъчиха в рейсовата кола. Намъчиха се и ние.

— Другари! — чухме сконфузен глас на кондуктора на въпросната рейсова кола. — Този рейс не е за гарата. И изобщо няма да има сега. Разписанието е събрано. И знай...

— Това изглежда за ДАП нищо не значи, — каза един пътник и мушна разгневената си брадичка отново във вълнения си шал. Отново започнахме стоически. Никой присмехулно додаде:

— Не бойте се! Ето тука пише, че има рейс в 23.20 часа. Още малко треперене и готово.

Но пуста маршотеница! Никой не уважи, така да се каже, нашето треперене. Добре че между нас имаше един литератор кой то сегиз-тогиз рецитираше стихчета и поддържаше духа ни на нужната гражданска висота. Аз запомних само едно стихче, но и то е достатъчно „О, помощ иле ли!“ И така нататък. Безшумно помощта дойде, но едва в 23.50 часа.

Сега, жена, може лимата да изкараме и без печка. Та нали получихме нужната квалификация по издържане на студ на рейсовата спирка в Горна Оряховица... Но за новата спирка — какво да кажем? Неуредена работа. Ваш на бордюра на площада. Какво ли ще представлява тя през деня, когато гражданите на града се блъснат в навалата от пътници! Яд! панаир. Но затова не ме е срам. Сега съм далеч от тази бъркотия.

П. КАРАЛИВ

СЪЛЗИТЕ НА МАЙСТОРА

МАЙСТОР БАЕВ е голям строител. Гради къщи и блокове за чудо и приказ. Разкрасява окръжния ни град и често зарадва новодошлите със своите творения.

Преди година осемнадесет семейства се настаниха в новозиданата голяма блок на ул. „Никола Габровски“ № 3. Радостта им след месец се „увеличи“. Дъждовете довършиха делото на майстор Баев. От двете страни на вход „А“ и вход „Б“ се спуснаха мътни води и изогрфисаха върху фасадата два „лаврови“ венци, за увековечаване вида се златните ръце на майстора. Той беше дал обратен наклон на козерките.

Едва не отстранена тая беда и ето, че на площадката за мазата се появи тъмно петно. „От дъждовете ще да е!“ успокоява се разтревожените кооператори председателят на домсъвета — „Зер нимама тротоар и цялата вода полива към основите!“

Мина време. Тротоарът пред блока беше завършен, ала мокротото петно не изчезна. Увеличи се. И, ако някой се вгледаше в него, не без мъка можеше да разпознае навесения профил на майстора. Сякаш тука природата беше решила и в мазата да увековечи неговото дело.

Заредиха се сушици месеци. Водата в герана на комшията намалала, а в мазето във вдлъбнатината на профила, там, където ако беше горисувал някой художник, щеше да постави околото, се появиха сълзи. Те наедрияха и бавно се търколяха по влажната буза на майстора. Той като че ли оплакваше предварително гибелта на своя двегодишен труд. Някъде наблизко се беше появила подпочвена вода. Може би, гарантът на комшията беше прехвърлил студентите си води пред вход „Б“. Може би...

Коридорът пред мазите заприлича на главния венециански канал. За да достигне някой до своята мазя беше необходимо гондола, или друг плавателен съд.

Домсъветът се събра на съвещание. Едни предлагаша да се закупи лодка, други смятаха за по-икономично да се набавят кокили.

На следната сутрин един от кооператорите отиде при началника на „Водоснабдяване и канализация“.

— Открихме извор, другарю началник, — още от вратата подхвърли той — Извор на питейна вода в центъра на града.

Началникът го погледна учуден, подвоуми се малко, поусмихна се снисходително, па от-

върна:

— Кой знай, що за извор ще е? Ще пратя човек да провери. Най-сетне мястото на водоизточването е намерено с точност. Запретват се кооператорите. Хващат кирките. Землята е рохка. Копае се леко. След малко вода бликва като гейзер под новите им. И не от никакъв си нов извор, а от старата водопроводна тръба, от която навремето си Баев пълнеше цистерната за строежа. Свършил си работата, той отвъртял крана и вместо тапа, закланил една клечка в тръбата. Клечката изгнила и водата потекла. Появил се образът на майстора, като предупреждение. Кооператорите не обрънали внимание и той заплакал. Заплакал от яд! Дори и след поправката, може да се види образът му изрисван върху стената на мазата, а и нещо повече, могат да се видят и сълзите, отронени за неговата немарлива работа!

ОРЛОВЕЦ

ЗАЯВКА

ОТ пътниците, които ползват ж. п. услуги от гара Стражица до гара Трапезица.

ДО Централното издателство на железниците.

ЧРЕЗ Ръководителите на гара Стражица.

ХАРАКТЕР НА ПОРЪЧКАТА: ж. п. билети от гара Стражица до гара Трапезица. Същите да се отпечатат в по-голямо количество, тъй като от два месеца те липсват съвсем и на пътниците се предлагат билети до гара Търново, които са по-скъпи.

СРОК НА ЗАЯВКАТА: Макар че ръководителите на гара Стражица не губят нищо, желателно е поръчката да се изпълни незабавно.

ЖЪЛТ СНЯГ

Тези дни метеорологичната станция, покрай редовното съобщение за времето в окръга, съобщава и за едно изключително и рядко атмосферно явление. По блоковете на село Нова Върбовка е паднал... жълт сняг. Валежът е бил в достатъчно голямо количество и образувал цели камари. Снежниците не били на кристали, както при обикновения сняг, а твърде продълговати и доста жилави. На всичкото отгоре новият вид сняг нямал свойството да се топи и през най-топлите дни, а някои кооператори дори направяли специален експеримент, при който се установило, че той даже можел да гори.

Новината за това интересно природно явление докарала на самото място много любопитни. Оказало се, обаче, че не се касае за никакъв сняг, а за неприбраната слама на стопанството. Досега никой не се е сещал да потърси отговорност от виновниците за похабяването на този ценен фураж, но затова пък има сигнали, че ще се потърси отговорност за... заблуждаването на метеорологичната станция...

АГРОМЕТЕОРОЛОГ

ДИП „Победа“ — В. Търново

Сплотеният и здрав трудсв колектив при предприятието посрещна Н-вата 1964 г с предсрочно изпълнен план. С благодарност административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ПОЗДРАВЯВАМЕ всички работници, работнички, инженери-технически персонал и служителите за постигнатите успехи през изтеклата година. Като

ЧЕСТИТИМ

НОВАТА

1964 ГОДИНА

на всички, им пожелаваме здраве, щастие в семействата и да работят с несилиящ трудов ентузиазъм през 1964 година за преизпълнение на производствената програма.

Честита

Нова година

на всички!

МЕТАЛУРГИЯ

ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Трудовият колектив при предприятието посрещна Новата 1964 година с предсрочно изпълнен план. Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС изказваме гореща благодарност на всички работници, работнички, инженери, техници и служители за положения упорит труд през изтеклата година. Като им ЧЕСТИТИМ НОВАТА 1964 ГОДИНА, им пожелаваме крепко здраве, щастие в личния живот и нови още по-големи трудови победи.

Честита Новата 1964 год. и на нашите многобройни клиенти!

ДИП

П.Тръмбеш

Твърд на дадената дума пред Партията и Правителството за предсрочно изпълнение на производствената програма за 1963 година, трудовият колектив устоя с чест. Годишният план е изпълнен предсрочно. Безкрайно удоволствие е на административното ръководство, партийното бюро, профкомитета и комитета на Комсомола да поздравим всички работници, работнички, инженерно-технически персонал и служителите при предприятието за положения упорит труд през изтеклата година, като им изказваме гореща благодарност и им

ЧЕСТИТИМ НОВАТА 1964 ГОДИНА

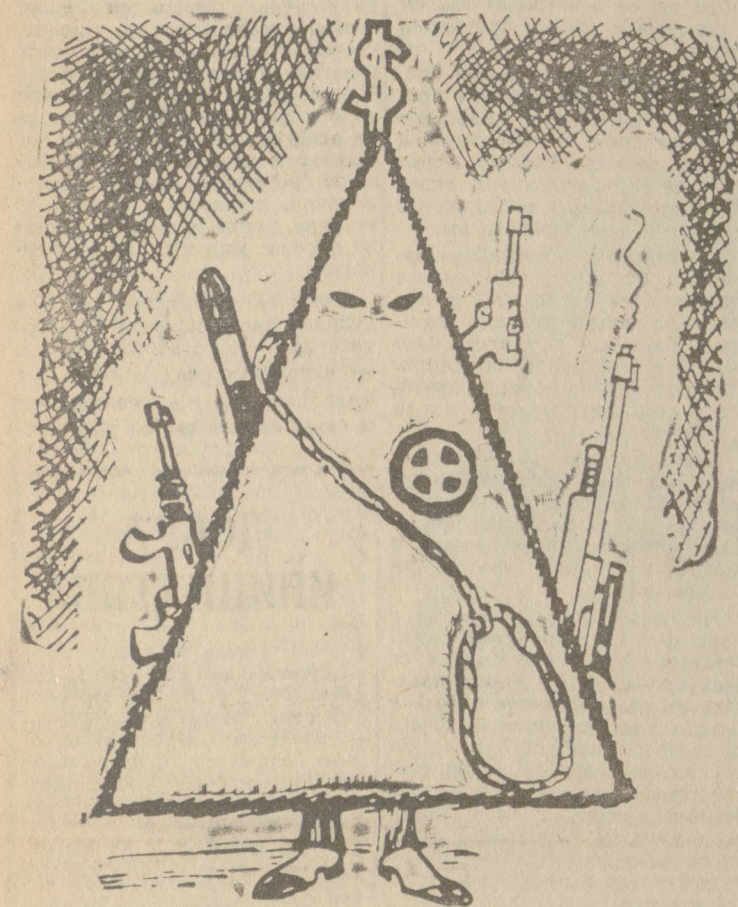
с пожелание за крепко здраве и много щастие в личния живот.

Ръководството на предприятието ЧЕСТИТИ НОВАТА 1964 ГОДИНА и на всички кооператори, кооператорки и ръководители на ТКЗС, доставчици на суровина за предприятието. На тях и семействата им пожелаваме весело посрещане на Новата година, щастие и нови трудови успехи.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ — 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура и бит. хумор и сатира“ — 31-41; отдели „Икономически“ — 31-25; Счетоводство — 32-59; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 24-69.

НОВОГОДИШНА ЕЛХА В САЩ ...

Кар. Н. ЦОНЧЕВ

...МОДЕЛ ОТ ДАЛАС

ЗАКРЪГЛЯНЕ

Известно е, че математиката е най-точната наука и при нея не е допустимо каквото и да е закръгляне на цифрите. Това схващане, обаче, може вече да се смята за остаряло. По инициатива на кондуктора Димитър Раднев Николов от Г. Оряховица са направени първите опити за закръгляне на суми. Ини-

тересното е, че сметките на кондуктора излезли верни, даже с качулка, а се обръкали изчисленията на самите пътници. От село Нова Върбовка пътували към Г. Оряховица 17 пътници. Вместо по 76 стотинки, както е по тарифата, инициаторът на новия начин Николов им взел по 80 стотинки, въпреки техните протести. Това станало на 10 декември г. г. и ще става и за бъдеще, ако ръководството на ДАП — Г. Оряховица не вземе бързи мерки.

ПАСАЖЕР

Стр. 4, бр 153, 21. XII. 1963 г.

ГТП „Градска търговия“ — Горна Оряховица

Ръководството при предприятието ЧЕСТИТИ НОВАТА 1964 ГОДИНА на своите работници и служители, като им изказва гореща благодарност за положения упорит труд при изпълнение на плана за изтеклата 1963 година. От все сърце пожелава на всички щастие и нови успехи във всички начинания.

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА И ВАМ, ТРУДЕЩИ СЕ ОТ ГРАДА И ОКРЪГА! На вас и семействата Ви пожелаваме крепко здраве, бодрост и крупни успехи в социалистическото строителство.

По случай Новата 1964 в магазините на предприятието са доставени богат избор от стоки, които ще задоволят и най-изтънчените вкусове. Не пропускайте случая да посетите магазините на ГТП „Градска търговия“ и набавите навреме новогодишните подаръци за вашите близки!

